

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Tímár Csaba pártfogó ügyvéd által képviselt B. B. felperesnek a Dél-dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala alperes ellen szociális ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Baranya Megyei Bíróság 2009. július 1. napján kelt 7.K.20.469/2009/8. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.K.20.469/2009/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

A felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját teljes egészében az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperesnek, mint aktív korú, nem foglalkoztatott személynek a neki 2008. február 28. napján kézbesített határozat szerint február 13. napjától október 31. napjáig havi 48.735.- Ft rendszeres szociális segélyt folyósítottak. A rendszeres szociális segély megállapításánál azt is értékelték, hogy a felperes élettársa is jövedelem nélküli. A felperes élettársa 2008. február 27. napjától december 19. napjáig 60.000.- Ft-ot meghaladó havi keresetpótló juttatásban részesült. Az élettárs keresetpótló juttatásáról a felperes szóban tájékoztatta az önkormányzat családsegítő és gyermekvédelmi szolgálatát, majd állítása szerint az 1. számú Területi Szociális Központot is. Ez utóbbi bejelentésnek írásos nyoma nincs. Az alperes a bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt a felperest a neki folyósított juttatás és járulékai visszafizetésére kötelezte. 2009. február 9. napján kelt 19-186-2/2009. számú jogerős határozatában arra hivatkozott, hogy a felperes bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, jóllehet az élettársa jövedelme megváltozott.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy bejelentési kötelezettségének eleget tett, csak azt az Területi Szociális Központban nem rögzítették.

A megyei bíróság a határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Indokolása szerint a felperes a peres eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárásban megfelelően igazolta bejelentési kötelezettsége teljesítését, ezért őt a visszafizetésre nem lehetett volna kötelezni.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a bíróság tévesen állapította meg a felperes bejelentési kötelezettségének teljesítését, következtetése a bizonyítékokkal ellentétes volt. Jogszabálysértésként a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 164. §-át, valamint a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény /a továbbiakban: Szt./ 9. §-ának, 17. § /1/ bekezdésének a/ pontját jelölte meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az Szt. 9. §-a alapján a szociális ellátásban részesülő a jogosultság feltételeinek megváltozásáról 15 napon belül köteles értesíteni az ellátást megállapító szervet. Erre a kötelezettségre az elsőfokú hatósági határozat rendelkező része felhívta a felperes figyelmét az ellátás visszafizetésének kötelezettségére utalással.

Az Szt. 17. § /1/ bekezdésének a/ pontja szerint az ellátást jogosulatlanul és rosszhiszeműen igénybe vevőt kötelezni kell a pénzbeli szociális ellátás visszafizetésére.

Az ügyben eljáró szervnek és a megyei bíróságnak az eljárás során azt kellett megvizsgálni, hogy a felperest a nem vitásan jogosulatlanul igénybe vett ellátással kapcsolatban rosszhiszeműség terheli-e. Ezzel kapcsolatban az alperes azt állapította meg, hogy a felperes bejelentési kötelezettségének elmaradása miatt nevezetesen, hogy a jogosultsága a folyósítás időtartama alatt megszűnt, rosszhiszeműség terheli, ezért helye volt a szociális ellátás megszüntetésének és a visszafizetésre kötelezésnek. A megyei bíróság a rosszhiszeműség megállapíthatósága körében bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során figyelembe vette a Helyi Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálatnak azt a

tájékoztatását, mely szerint a felperes 2008. április 9. napján náluk megjelenve tájékoztatta őket, hogy élettársa szakács tanfolyamra felvételt nyert. A Családsegítő Szolgálat ügyintézője tájékoztatta ekkor a felperest arról, hogy e bejelentését meghatározott határidőn belül köteles jelezni a Területi Szociális Központ ügyintézőjének. A megyei bíróság tanúként kihallgatta a Területi Központ ügyintézőjét, aki vallomásában határozottan állította, hogy nem volt bent nála a felperes bejelenteni, hogy bármiféle változás állott volna be viszonyaiban. A felperes csak utána kérdezte az ügyintézőtől, hogy mi a teendője, amikor a határozatot már kézhez kapta. Az ügyintéző arról is nyilatkozott, hogy a bejelentésekről magával a bejelentővel íratja meg a nyilatkozatot, vagy arról hivatalos feljegyzést vesz fel. Az áttekintett más ügyeiben ezek megtalálhatók.

Ténykérdés, hogy a felperest a bejelentési kötelezettség a Területi Szociális Központnál terhelte. A megyei bíróság által felvett jegyzőkönyvből megállapítható, hogy az ügyintéző nyilatkozata szerint a bejelentési kötelezettségének a felperes nem tett eleget. Ehhez képest a megyei bíróság tévesen értékelte úgy a bizonyítékokat, hogy a felperes bejelentési kötelezettségének az elsőfokú hatóságnál eleget tett, hiszen a bizonyítékok pontosan ennek az ellenkezőjére utalnak /Pp. 206. § /1/ bek./.

Minthogy ennél fogva megállapítható, hogy a felperes bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, vele kapcsolatban megállapítható a rosszhiszeműség is, ezért a visszafizetésre kötelező határozat jogszerű volt.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság ítéletét a Pp. 275. §-ának /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította.

Az Szt. 16. §-a szerint az eljárás illeték- és költségmentessége folytán az illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

A pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 87. § /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. június 1.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Kovács András sk. bíró